

		1. U Švejka	2. U Kalicha	3. U soudu	4. U Švejka	5. Lazaret	6. Kostel	7. U Katze	8. U Lukáše	9. Ulice	10. Ve vlaku	11. Nádraží	12. Četnická stanice	13. Kasárna
Úvod	Martin Kouba													
Švejč	Ladislav Pouzar	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Müllerová	Markéta Oklešťková	X			X									
Bretschneider	Petr Němec		X											
Palivec	Zdeněk Šváb		X											
Soudce	Ladislav Jantač			X										
Profesor	Hynek Joch			X										
1. Lékař	Martin Žižka			X										
2. Lékař	Tomáš Kouba			X										
3. Lékař	Marek Tovaryš			X										
Grünstein	Jaromír Maurer st.					X								
Služba						X								
Baronka	Kateřina Lukešová					X								
Katz	Petr Bürger							X						
Abstinent	Zdeněk Kulovaný							X						
Lukáš	Ladislav Novotný							X	X	X	X			X
Komplic	Petra Ziburová									X				
Psovodka	Tereza Lukešová									X				
Kraus	Martin Kouba									X				
Generál	Jakub Janeček										X			
Průvodčí	Zdeněk Kubart										X	X		
Přednosta	Marek Tovaryš											X		
Pán	Jiří Zeman											X		
Hostinský	Zdeněk Šváb											X		
Maďar	Vojtěch Kulovaný											X		
Strážmistr	Jan Vozábal												X	
Pepek	Andrej Lukeš												X	
Závodčí	Jiří Švec												X	
1. Voják	Martin Žižka													X
2. Voják	Jaromír Mauer ml.													X
Mužstvo				X	X	X	X	X				X		X
Ženstvo					X			X		X		X		

Mužstvo: Dav na ulici, branci, lapiduši, lazaři, kostel, mejdan, dav na nádraží, marškumpačka

Ženstvo: Dav na ulici, mejdan, slečny na ohlížení, dav na nádraží

1. **U Švejka** (*Švejk v civilu sedí u stolu, čte si. Do toho vletí paní Müllerová*)

MÜLLEROVÁ

Milostpane, milostpane, tak nám zabili Ferdinanda!

ŠVEJK (*bez zájmu, listuje dál*)

Kterýho, paní Müllerová? Já znám dva. Jednoho, ten je sluhou u drogisty...

MÜLLEROVÁ

Ale milostpane, pana arcivévodu z Konopiště, toho tlustýho, nábožnýho.

ŠVEJK (*vyskočí ze židle*)

Ježíšmarjá, to je dobrý. A kde se mu to stalo?

MÜLLEROVÁ

Práskli ho v Sarajevu z revolveru. Noviny píšou, že pan arcivévodá byl jako řešeto. Vystříleli na něho všechny patrony a byl hned hotovej. To vědí. S revolverem nejsou hračky.

ŠVEJK

Některej revolver nedá ránu, kdybyste se zbláznila. Ale na pana arcivévodu si jistě koupili něco lepšího. Já bych si na takovou věc koupil browning. Vypadá sice jako hračka, ale můžete s tím postřílet dvacet arcivévodů. Hubenejch nebo tlustejch. A taky bych se na to pořádně oblíkl. To není, jako když pytlák střílí hajnýho. Na arcivévodu musíte být v cylindru. (*bere klobouk*) Jinak by vás dřív sebral policajt. Já teď zajdu do hospody. Jo, a klíč mi daj k domovnici. (*odchází*)

MÜLLEROVÁ

Spánembohem! (*zamává, utře stůl a slzu a potom také odejde*)

2. **U Kalicha** (*Palivec čistí pult, vchází Bretschneider a rovnou se hrne k Palivcovi*)

BRETSCHNEIDER (*rozhlíží se po otáčku*)

To máme pěkné léto, co?

PALIVEC (*bez zjevného zájmu*)

Stojí to všechno za hovno.

BRETSCHNEIDER (*na Palivce*)

V bosenským Sarajevu nám zastřelili pana arcivévodu. Co tomu říkáte?

PALIVEC (*čepuje pivo*)

Já se do takovejch věcí nepletu. Já sem živnostník. Pro nás živnostníky neplatí žádná politika. Zaplať si pivo a žvaň si, co chceš. (*šoupne pivo Bretschneiderovi*)

BRETSCHNEIDER (*vezme pivo a během pití zaregistruje skvrnu po obraze*)

Pane hostinský. Tady kdysi visel obraz císaře pána.

PALIVEC (*pokračuje v čištění sklenic*)

Jo, visel. Ale sraly na něj mouchy, tak jsem ho dal na půdu. Eště by si moh někdo dovolit nákou poznámku a byly by z toho nepříjemnosti. (*Bretschneider zapisuje na klopou rukávu*)

ŠVEJK (*vchází a sedá si ke stolu*)

Dobrej den vespolek pánové! (*k Palivcovi*) Dej mi černý. Ve Vídni maj dneska taky smutek.

BRETSCHNEIDER *(bere si pivo a přisedá pln naděje)*

V tom Sarajevu to udělali Srbové. *(Palivec přináší pivo Švejkovi)*

ŠVEJK

To se mejlíte. *(napije se)* **To udělali Turci kvůli Bosně a Hercegovině. Vy mi to pánové nebudete věřit, ale já to věděl. Jak je někde vojenská přehlídka, tak se dycky něco semele. Jednou mně při přehlídce scházelo dvacet knoflíků u mundůru. Zavřeli mne za to kvůli disciplíně na čtrnáct dní do ajnclíku. Náš obrlajtnant, nákej Makovec, nám vždycky říkal: „Disciplína, vy klucí pitomí, musí bejt! Jinak byste lezli po stromech jako vopice“. Představte si park, řekněme na Karláku, a na každém stromě jeden voják bez disciplíny.** *(Bretschneider zapisuje)*

PALIVEC

Pánové, vobratte list, já tohle nemám rád. Něco se kecne a pak to člověka mrzí.

ŠVEJK

Nejsme přece opilí, aby tady padaly urážky panovnického domu.

BRETSCHNEIDER

A jaký urážky se dělají, když se člověk, jako tento...?

ŠVEJK

No, dejte si zahrát rakouskou hymnu. A uvidíte, co začnete mluvit. Ale von to císařpán takhle nenechá. Vojna s Turkem musí bejt. Zabili ste mi strejčka, tak tady máte přesdršku.

BRETSCHNEIDER *(zvedne se od stolu a dojde k Palivcovi)*

Může vaše žena vést živnost po dobu vaší nepřítomnosti?

PALIVEC

Může.

BRETSCHNEIDER

Tak ji to předejte, protože večer si pro vás přijdeme.

PALIVEC

Ale jak to. Já byl přece tak vopatrnej!

BRETSCHNEIDER

Řekl jste, že na císaře pána sraly mouchy. A vy! *(Ukáže odznak Švejkovi)* Pojdte se mnou na chodbu. Já vám tam něco povim.

ŠVEJK *(zvedne se a dojde k výčepu, kde platí)*

Nic si z toho nedělej. A dej mi ještě jednu slivovici, poněvadž jsem taky zatčenej. *(všichni odchází)*

3. U soudu *(soudce rozvalený u stolu popíjí čaj a studuje lejstra, přichází Švejk)*

SOUDECE *(po chvíli vzhledne na Švejka)*

Tak vy jste Švejk? *(ten přikývne)* **Vy jste nadrobil pěkné věci. Posad'te se. Cítíte se úplně zdravý?**

ŠVEJK *(uvelebí se na židli)*

Úplně zdravý to právě ne vašnosti, pane rado. Mám revma, mažu se Opodeldokem.

SOUDECE

Vy prý jste rozšiřoval, že brzo vypukne válka. Nemýlíte se?

ŠVEJK

No, mejlit se může každěj. Učenej nebo nevzdělanej blbec. Mejlej se i ministři. Ale mejlil bych se nerad, protože je to už zapsaný ve spisech.

SOUDECE *(kouká na Švejka s pochopením)*

No, tak my vás raději vyšetříme. *(zazvoní a po chvíli vchází doktoři)*

ŠVEJK *(vyskočí ze židle)*

Ať žije císař František Josef První!

PROFESOR *(koukne znechuceně na Švejka)*

Případ je úplně jasný. Vyšetřování je zbytečné. *(a chce jít pryč)*

PRVNÍ LÉKAŘ *(zastavuje profesora a pedantsky)*

Ale musíme vyhovět liteře zákona.

PROFESOR *(znechuceně)*

Udělejte pět kroků. *(Švejk pochoduje a profesor ho zastaví)* **Řekl jsem, abyste udělal pět kroků.**

ŠVEJK

Mně na pár krocích nezáleží. *(ostatní doktoři mu začnou vyšetřovat zuby, oči apod.)*

DRUHÝ LÉKAŘ *(když skončí prohlídka, během které třetí lékař zapisuje)*

Poslyšte, umíte zpívat? Nemohl byste nám zazpívat nějakou píseň?

ŠVEJK

Nemám sice ani hlas, ani sluch, ale udělám vám to kvůli. *(Pěje)* „Což ten mladý mnich v tom křesle, čelo v pravou ruku kloní...“ **Dál to neumim.**

TŘETÍ LÉKAŘ *(od lejstra koukne na Švejka)*

Prosím, ještě jednu otázku. Řekněte mi: Kolik je 12 897 x 13 863?

ŠVEJK

Sedm set dvacet devět. *(Profesor přivolá lapiduchy a Švejk je odnášen nohama vpřed)*

PROFESOR

Tak napíšeme resultát: Níže podepsaní lékaři bazírují na vrozeném kreténizmu Josefa Švejka vyjadřujícího se slovy: „Ať žije císař František Josef První“ kterýžto výrok úplně stačí, aby osvětlil duševní stav vyšetřovaného jako notorického blba. S tím níže podepsaní lékaři vrací takto vyšetřovaného do rukou příslušných orgánů.

4. U Švejka (*Švejk v posteli čte lejsto*)

ŠVEJK

Paní Müllerová, paní Müllerová! Podejte mi z almary tu vojenskou čepici. Já totiž du na vojnu.

MÜLLEROVÁ (*přichází a bere krabici, ofoukne prach, vyndává čepici*)

A co tam budou dělat? Dyť se kvůli regma nemůžou hejbat.

ŠVEJK (*nasadí čepici a hrabe se z pelechu*)

No, bojovat budu. S Rakouskem je to moc špatný. A vy mně na tu vojnu odtáhnete ve vozejků.

ŠVEJK (*nasedá na vozík a jede se. Přidá se dav, provolává slávu a hraje se „Za císaře pána“*)

Na Bělehrad, na Bělehrad! (*nakonec je Švejk vysazen na konci fronty u odvodové komise*)

5. Lazaret (*zástěna odhaluje nahé nohy branců, Grünstein se rozvaluje v popředí na židli, kouří*)

GRÜNSTEIN

Das ganze tschechische Volk ist eine simulanten Bande! Tak mi je ukažte, ty umazance. (*Služba čte jména a povolání, všichni jsou shledáni*) **Tauglich!** (*za plentou, skrytě, zalehají do postelí*)

SLUŽBA

Švejk! (*a místo povolání poněkud zmateně čte*) **Superarbitrován pro blbost.**

GRÜNSTEIN (*zvedne se ze židle a dojde si pro Švejka, ten poskakuje na berlích*)

Tak copak vám ještě schází?

ŠVEJK (*staví se do pozoru i s berlemi, salutuje*)

Poslušně hlásím, že mám ještě reuma. Ale sloužit budu do roztrhání těla.

GRÜNSTEIN (*zatím co řve, je odstraněna zástěna, tam leží v košilích lazaři a zvedají se z pelechů*).

Sie sind ein Simulant! Ihned zavřít do lazaretu! A dvojitý klystýr. To aby se to regma leklo a vyběhlo. (*k lazarům*) **Vy lumpové jste všichni simulanti. Všechny vás vyléčím svými klystýry.**

PRVNÍ MAROD (*staví se u postele do pozoru*)

Poslušně hlásím, že se mi vrací řeč i sluch. (*Grünstein spokojeně přikyvuje. Přiběhne k němu služba a cosi mu šeptá do ucha. Grünstein jde nervózně přivítat hraběnku*)

SLUŽBA

Všichni do postelí! Jde sem nějaká arcikněžna. Ať nikdo neukazuje špinavý nohy.

BARONKA (*vchází*)

Wo ist ten fojak (*jukne do novin*) **Schweik?** (*je nasměřována*) **Český fojak dobra fojak. Kripl fojác, já moc rát mít česky Rakušan. Já číst všechno f nóviny.** (*rozdává pamlsky*) **Já vám přinést papat, kusat, cucat, kouržit a bumbat.** (*na Grünsteina*) **Fojačkovi chutná.** (*a spokojeně odchází*)

GRÜNSTEIN (*vyprovodí hraběnku, rychle se vrátí, ale vše je už snědeno/vypito. Řve*)

Tak vy lumpové si nevážíte mé dobroty! Vy se chcete zabít žrádlem? Všem vypláchnout žaludek! (*k Švejkovi*) **A tomu navíc ještě dvojitý klystýr a potom ho rovnou zavřete do basy.**

ŠVEJK (*odnášen lapiduchy*)

Nešetři mne, myslí si, že na klystýru stojí Rakousko a vítězství je naše.

6. Kostel (*nastoupí mužstvo v podvlíkačkách a pak i Katz vyleze na kazatelnu. Mužstvo se baví*)

KATZ (*zjevně ožralý*)

Habt acht! (*mužstvo ztichne*) **K modlitbě všichni za mnou.** (*během kázání bouchá do zábradlí a pokaždé se sklopí andělíček, Katz ho vždy vrátí*) **Jste ničemové, neboť vy se váháte obrátit na víru a jdete po cestě hříchu! Jo, kde sem to přestal? Bůh je nejvyšší milosrdný, ale jenom pro pořádný lidi! Slyšíte? Vy tady dole, v těch podvlíkačkách?**

DAV

Poslušně hlásíme, že slyšíme.

KATZ

A přece si na mne jednou vzpomenete. (*Švejk štká*) **Z tohoto člověka si vezte příklad. Ty se chceš polepšit! To se ti chlapečku jen tak nepodaří. Ted'ko brečíš, ale až se vrátíš na cimru, budeš zase takovej lump jako předtím. Tím jsem skončil, vy uličníci. Pohov.** (*mužstvo zvolna odchází, pak ukáže na Švejka*) **A ty, pojď sem! Přiznej se, lumpe, že si brečel jen tak pro legraci?**

ŠVEJK

Poslušně hlásím, že jsem brečel vopravdu jen tak pro legraci. Já jsem viděl, že tomu vašemu kázání schází jeden polepšenej hříšník. Tak jsem vám chtěl udělat radost.

KATZ

Vy se mně začínáte docela líbit. Vás je tu škoda. Z vás bude dobrej pucflek. Přeptám se na vás pana auditora. Večer se budete hlásit u mě doma. Abtreten! (*oba odchází*)

7. U Katze (*rozjíždí se mejdan, Lukáš tu je taky. Po chvíli si Katz všimne Švejka a jde k němu*)

KATZ

Tak už jste tady, Švejku?

ŠVEJK (*staví se pozor, salutuje*)

Poslušně hlásím, že ano.

KATZ (*ukazuje Švejkovi pucfleka*)

Vidíte tohodle pucfleka. Pocem! To je abstinent. Že se nestydíš, pitomče. Víš, co by si zasloužil? Pár facek. (*k Švejkovi*) **Pijete kořalku?**

ŠVEJK

Kořalku nepiju, jenom rum.

KATZ (*vrací se do víru mejdanu a jde hrát s Lukášem karty.*)

Tak to je v pořádku. (*k Lukášovi*) **Dáme si partičku?** (*Lukáš vyhrává. Mejdan pomalu končí. Hosté se postupně loučí a odchází. Poslední odchází Lukáš, Katz usne u otočného stolu, Švejk poklízí*)

KATZ (*v deliriu blekotá ke Švejkovi*)

Milostivá vy máte pěkného chlapečka. (*pokusí se postavit*) **Sundejte mi ty brusle!** (*zase ztuhne*)

ŠVEJK (*podává kafe Katzovi*)

Pane feldkurát! Černá káva! (*Katz ožije. Švejk mu otáčením stolku posílá další pochutiny*)

KATZ (*zdrčeně*)

Poslouchaj, Švejku. Včera jsem prohrál peníze. Všecky peníze! A vás taky. Já vás Švejkovi prohrál v kartách! Hodil jsem vás do spárů nadporučíka Lukáše. Habt Acht! Abtrétn. (*Švejk provede čelem vzad a odpochoduje, po chvíli zmizí i Katz*)

8. U Lukáše (*Lukáš, dobře naladěný, si pozpěvuje a přitom se strojí, vchází Švejk*)

ŠVEJK

Poslušně hlásím, že jsem tady.

LUKÁŠ

Ukažte se! (*Švejk se ukazuje*) **U mne je vojna jako řemen. Víte vy vůbec co je to důstojnický sluha?**

ŠVEJK

Burš, pucflek nebo i fajfka. (*všimne si kanára a čučí na něj*)

LUKÁŠ

Jestliže vám řeknu: **Skočte do ohně! Tak do toho ohně musíte skočit, i kdyby se vám nechtělo. Kam to koukáte?**

ŠVEJK

Poslušně hlásím, (*ukazuje na klec*) **že je tam harzskéj kanár.**

LUKÁŠ

Máte cit a lásku ke zvířatům?

ŠVEJK

Já mám nejradši psy. Kdybyste, pane obrlajtnant, nějakého chtěl...

LUKÁŠ

No, až budete mít příležitost, tak mi nějakého psa přiveďte. Šavli! (*Švejk mu ji podá*) A pamatujte si: U mě musí být čistota, pořádek a nesmí se lhát. Miluji poctivost a nenávidím lež. A trestám ji bez milosti. Rozumíte?! Pan polní kurát vás rekomandoval jako ohromného pitomce a myslím, že se nemýlí. (*a mizí, Švejk chvilku uklízí a pak vyrazí na lup*)

9. **Ulice** (psovodka venčí psa, komplic chystá návnadu a po chvíli přichází Švejk)

ŠVEJK (oslovuje psovodku)

Dovolte, slečno, kudy se jde na Žižkov?

PSOVODKA (pouští psa)

Jo, to musíte jít tady zpátky. Potom přes most, až k Prašný bráně. No, a tam už se zeptáte.

ŠVEJK (komplic naláká psa a po chvíli ho odvádí)

Ale vy asi taky nejste z Prahy?

PSOVODKA

Ne, já sem z Vodňan. (hovoří spolu, dokud komplic neukáže konec akce. Švejk se rozloučí)

PSOVODKA (hledá psa)

Lux! ... Lux! (a mizí ze scény, Švejk si přebere od komplice psa a potká se s Lukášem)

ŠVEJK

Tak tady ho vedu. Že je to fešák? Ten je tak vošklivej až je krásnej.

LUKÁŠ (bere si vodítko)

Co jim dlužím?

ŠVEJK

Ale, nic. Ten je z útulku, jmenuje se Max. (a odchází, z druhé strany přichází Krauz, ale také slečny, po kterých Lukáš pokukuje)

KRAUS

Halt! Pane nadporučíku! Zaprvé: Nižší šarže musí vzdát čest vyšším. To nebylo zrušeno. A za druhé: Od kdy chodí páni důstojníci s ukradenými psy po promenádě?

LUKÁŠ (poněkud zmaten)

Ale pane plukovníku, ten pes...

KRAUS (nenechá ho domluvit a rve Lukášovi vodítko)

Je můj Lux. Nečetl jste v novinách, že se plukovníkovi Krausovi ztratil stájový pinč?

LUKÁŠ (zdrčeně)

Nečetl.

KRAUS (řve)

Cože! Vy jste nečetl inzerát, který dal do novin váš představený? To je disciplína? To bych mohl inzerovat sto, dvě stě, tři sta let.

LUKÁŠ

Ujišťuji vás, že po druhé...

KRAUS

Se to nestane. O to se postarám. Pošlu vás do Budějovic, tam se formují maršbataliony. Zatím se můžete procházet. (odchází)

LUKÁŠ (zahlédne Švejka, jak se snaží nenápadně vytrazit a dojde si pro něj)

Švejku! Vy ste ukrad psa!

ŠVEJK *(překvapeně)*

Já ho neukrad.

LUKÁŠ

Ale věděl jste, že je kradený?

ŠVEJK *(upřímně)*

To jsem věděl.

LUKÁŠ *(lape po dechu a pokusí se udeřit Švejka)*

Víte, že bych měl chuť poslat vás před polní soud? Proč jste mi tu bestii vodil?

ŠVEJK

Abych vám udělal radost.

LUKÁŠ

Ježišmarjá! Víte, co je to maršbatalion?

ŠVEJK

Maršbaťák, marška nebo marškumpačka. My si to tak zkracujem.

LUKÁŠ

Tak se připravte. My s tím vaším maršbaťákem pojedeme co nevidět na frontu. Máte radost?

ŠVEJK

Pane obrlajtnant, to bude něco nádhernýho. Když voba padnem spolu za císaře pána a jeho rodinu.

10. Ve vlaku *(v kupé sedí plešatý civil a proti němu Lukáš se Švejkem)*

ŠVEJK *(k holohlavci)*

S dovolením, vašnosti, neráčíte být pan Purkrábek, zástupce banky Slavie? *(k Lukášovi)*

Poslušně hlásím, pane úbrlajtnant, že sem jednou čet v novinách, že normální člověk má mít na hlavě šedesát až sedmdesát tisíc vlasů. Jó a jeden medik říkal, že padání vlasů zavinuje duševní pohnutí v šestinedělí. *(generál se během řeči rozpaluje)*

GENERÁL *(vyskočí a řve na Švejka)*

Du schweinkerl... du... *(postupně vyjmenuje co všechno je Švejk a pak se začne věnovat Lukášovi)*

Pane nadporučíku, vy nevíte, že je důstojník odpověden za svého podřízeného? To je pěkné. Za druhé: Bavíte se se svým sluhou jako s nějakým přítelem. Dovolíte mu, aby mluvil, aniž byl tázán. To je ještě hezčí. A za třetí: Dovolujete, aby urážel vaše představené. A to je to nejkrásnější. Z toho všeho já, generálmajor von Schwarzburg, vyvodím důsledky. Jak se jmenujete?

LUKÁŠ *(vyskočí a salutuje)*

Úbrlajtnant Lukáš. Entšúldign! Cum befél! *(vykope Švejka z kupé a káže mu)* Vaše pitomosti mne už několikrát přivedly do neštěstí! Proč jste napadl toho plešatého pána? Víte, že je to generálmajor von Schwarzburg?

ŠVEJK

To nevim. Von je vopravdu celej pan Purkrábek.

LUKÁŠ

Švejku, já vás... *(naznačí facku, ale pak jen mávne rukou a opět usedá před generála)*

ŠVEJK *(Švejk přivolá průvodčího a s poukazem na záchrannou brzdu)*

Mohu se vás na něco zeptat? Ke mně chodíval nějaký Hofman. A ten tvrdíval, že tyhle poplašný signály nikdy neúčinkují. Že to zkrátka a dobře nefunguje. Tak bych rád věděl na čem sem, kdybych to náhodou někdy potřeboval.

PRŮVODČÍ

To vám teda lhal, že to nefunguje. Podívejte se. Když se za tohle zatáhne... *(oba uchopí táhlo a zatáhnou. Vlak se zastaví, padají zavazadla, generál, Lukáš, průvodčí a Švejk taky. Průvodčí signalizuje odjezd vlaku a pak odchytí a dostrká Švejka před Lukáše. Vlak se rozjede)*

ŠVEJK

Poslušně hlásím, že na mně svalili zastavení vlaku. Ale já to neudělal. Přece nejsem žádný uličník.

PRŮVODČÍ

O tom se s vámi nebudu hádat. On vám to vysvětlí pan přednosta v Táboře. To vás bude stát dvacet korun. *(vlak vjíždí do stanice Tábor a staví)*

ŠVEJK

Prosím, já rád mluvím se vzdělanejma lidma. *(Průvodčí vyvede Švejka z vlaku)*

11. Nádraží *(Cvrkot davu na peróně a průvodčí přivádí Švejka k přednostovi)*

PRŮVODČÍ

Tady je, pane přednosto. Tenhle voják zatáhl za záchrannou brzdu.

ŠVEJK

Já jsem nevinnej, já jsem nevinnej.

PŘEDNOSTA *(převezme si Švejka, průvodčí nastoupí, přednosta odbaví vlak a ten odjede)*

Bud'to zaplatíte dvacet korun nebo!

ŠVEJK *(sleduje odjezd vlaku, okolo něj se shlukuje dav)*

Přece když někdo táhne do války, položit život za císaře pána, tak si sebou nebere peníze.

Prosím vás, pane, pomozte mi vysvětlit, že jsem nevinnej.

PÁN

Vždyť to je jen malá lapálie. Já to za vojáčka zaplatím. *(platí) Koukám, že vlak je už pryč a další jede za hodinu. Pojd'te si zatím dát něco do žaludku.* *(usednou ke stolu a na pokyn pána pan hostinský přinese párky a doplňuje vypitá piva, hraje hudba)*

PÁN *(vyskočí a přivolá hostinského)*

Pane vrchní, platím. Já mám dvě piva, tady vojáček má dva párky, čtyry rohlíky a pět piv. *(předá bankovku hostinskému) To je dobrý. (k Švejkovi) Tady máte pětku na dráhu. No jen si ji vemte.* *(vnutí další bankovku Švejkovi) Vždyť jsme Češi. Až budete v Rusku, v zajetí, tak pozdravujte ode mne sládka Zemana z Dolbunové. Stačí, když mu vyřídíte pozdrav z Tábora. On už bude vědět. A pijte.* *(odchází, Švejk pokračuje v konzumaci. Přisedne Maďar)*

MAĎAR *(počítá drobný a obrátí se na Švejka)*

Magyar?

ŠVEJK

Já jsem, kamaráde z Čech. Nechceš se napít?

MAĎAR

Nem tudom. *(Švejk naznačí pití a ukáže bankovku od pána. Maďar pochopí a dopřávají si společně. Přednosta ohlásí několik vlaků na Budějovice. Maďar odejde. Nakonec Švejk taky zaplatí)*

PŘEDNOSTA

Osobní vlak směr Soběslav, Veselí a České Budějovice. Nastupovat!

ŠVEJK *(zvedne se)*

Na dráhu nemám, doklady taky ne. No tak snad abych šel po svých. *(na vrchního) Kudy se jde na Budějovice? (je mu ukázáno jde na druhou stranu. Cestou potkává pocestné, ukazuje jim flašku Budvaru a pocestní mu ukazují směr)*

12. Četnická stanice *(strážmistr u stolu studuje lejstro a závodčí čistí zbraň)*

STRÁŽMISTR *(praští rukou do lejstra)*

Pozor na špióny. Kde by se tu nějak vzal? A co by tu asi tak vyšpiónoval? *(chvilku se diví a pak čte dál)* Získat placeného informátora. To se snadno napíše, ale jak? To už ti hlavouni nahoře neřeší. Ať přemýšlím, jak přemýšlím, jsem z toho jelen. *(neartikulovaným hýkáním se ve dveřích hlásí Pepek Vyskoč)* Pepku, přicházíš v pravej čas. Pepku pojd' sem, vidíš ten vobraz? To je císař pán. Rozumíš? *(Pepek zahýká)* Dobře. Tak tady máš šesták. A kdyby si slyšel, že císařpán je dobytek. A nebo, že tuhle válku nevyhrajeme, tak přijdeš a řekneš mi, kdo to povídal. Rozumíš? *(Pepek zahýká)* Dobře. A teď vyskoč. *(Pepek zahýká, vyskočí a zmizí)* To máme informátora, co!? Tak, a teď to sepíšeme. *(psaní mu jde ztuha)* Za placeného informátora byl získán. Jak se vlastně jmenuje ten chlap? Pepek Vyskoč? To nejde! Napíšeme: Josef Vyskočil.

ZÁVODČÍ *(okolo strážnice prochází Švejk)*

Teda, pane vachmajstr, voni sou hlava!

STRÁŽMISTR

Proto sem taky velitel, ne? *(všimne si Švejka)* Dou se podívat ven, fláká se tam nákej otrapa. Přivedou ho sem! *(závodčí odchytí Švejka a dostrká ho před strážmistra)* Pěkně vás vítám, vojáku. A posadte se. A vypravujte nám, kam jdete?

ŠVEJK

Dobré odpoledne přeji. Jdu z Tábora do Budějovic, ke svému regimentu. Von mi totiž ujel vlak. A já nemám dokumenty a tak mi nedali vojenský lístek. *(strážmistr zavětrí špióna)*

STRÁŽMISTR

Pak jste si ovšem spletl cestu. *(jde k mapě)* Podívejte se, vojáku, tady sme my, Putim. Vod nás na jih je Protivín, vod Protivína na jih jsou Budějovice. Tak vidíte, že jdete od Budějovic a ne do Budějovic. Copak jste dělal v Táboře?

ŠVEJK

Tam mě stihla ta nehoda, že jsem pil za stolem jedno pivo za druhým a přitom rozmlouval s vojáky. Vod jakýho sou pluku, kam jedou a tak.

STRÁŽMISTR

Hm. Rozmlouval s vojáky. A neptal jste se náhodou, kolik má pluk mužstva?

ŠVEJK

Neptal. To už dávno vím nazpaměť.

STRÁŽMISTR

Umíte rusky?

ŠVEJK

Neumim.

STRÁŽMISTR

Neumí. No to nic, to my si vás tedy stejně podržíme.

ŠVEJK

No proč ne, máte tady teploučko, kamna vám nekouřej.

STRÁŽMISTR *(zvedne se a dojde k závodčímu, který jen hloupě přihlíží)*

Slyšeli to? Prej neumí rusky. Ale že jsem ho zasypal přívalem otázek, co? Je to nějaký vyšší důstojník. Co koukaj? To se ví, že Rusové nepošlou na špionáž nějakýho frajtra. Teď mu seženou něco k jídlu. A potom uvařej čaj s rumem. Dou. Počkat. A nikomu ani slovo, je to vojenský tajemství. Dou! Já si hoho špióna vyslechnu. *(přisedne ke Švejkovi)*

ZÁVODČÍ *(servíruje, Švejk neváhá)*

Tak co, chutná, chutná?

ŠVEJK *(cpe se)*

Ujde to.

STRÁŽMISTR *(Nalévá si a nešetří na sobě)*

V Rusku se pije hodně vodky. Maj tam také rum?

ŠVEJK *(přituknou si)*

No, rum je po celým světě.

STRÁŽMISTR *(konzumace rumu se pěkně rozjíždí, závodčí se také přidá)*

Jsou v Rusku hezké holky? Ty můj zlatej, kluku slovanskej, ty můj malinkej špionku, neboj se, kozáci budou na Moravě coby dup.

ZÁVODČÍ *(povstane, zavravorá)*

Ať žije ruskej car! My ho uděláme českým králem. *(kecne zpátky a usne)*

STRÁŽMISTR

Řekni, že nemaj v Rusku lepší kontušovku. Přiznej to jako chlap.

ŠVEJK

Nemaj.

STRÁŽMISTR

Potěšil si mě, že si se přiznal. Tak má taky bejt u vejslechu. Pocem ty kluku. Tak dej mi pusu. Zejtra tě závodčí vodvede do Budějovic *(Strážmistr chvíli blekotá a pak usne, Švejk ještě chvíli konzumuje. Pak probere závodčího a vede ho do Budějovic, závodčí ztrácí pušku, Švejk ho opře a vrací se pro pušku. Závodčí padá, Švejk si ho připoutá. Švejk ukradne vozík a závodčího kousek veze. Nakonec nechá závodčího někde na mezi, pušku mu dá pod hlavu a jde sám)*

13. Kasárna (u mapy stojí Lukáš a studuje ji)

ŠVEJK (vejde)

Poslušně hlásím, že sem se dostavil.

LUKÁŠ

Švejku! Vy dobytku, cožpak se vás nezbavím?

ŠVEJK

To nevím. Ale copak já jsem vám někdy udělal nějakou vostudu? A jestli se něco stalo, tak to byla náhoda. (rozbulí se)

LUKÁŠ

Švejku, tak uklidněte se!

ŠVEJK (bulí čím dál víc)

Poslušně hlásím, že kdyby to nebylo proti subordinaci, tak bych musel říct, že se vůbec nemůžu uklidnit. Takhle musím říct, že sem podle vašeho rozkazu úplně klidnej. (zvoní telefon)

LUKÁŠ (zvedne telefon)

Ano, ... u telefonu. Už du. (zavěsí, zatočí klíčkou a ke Švejkovi) Počkejte zde, než se vrátím. Musím do kanceláře. To se mi nějak nelíbí, takhle najednou. To by mohla bejt marška. (Švejk, osamocen, si udělá pohodlí a začne podřimovat, po chvíli vtrhne Lukáš zpátky do kanceláře). Tak už je to tady! Hned se seberte, seženete nějakého zugsfíru. Ať vezme deset mužů a jdou do magacínu fasovat konzervy. Rozuměl jste?

ŠVEJK

Ale pane obrlajtnant, co si to o mně myslíte. Přece nejsem blbej. (a začne organizovat zmatek, vojáci přebíhají s proviantem, fasují se zbraně, poddůstojníci velí jako o život, nakonec se mužstvo postaví do trojřadu)

LUKÁŠ (předstoupí před jednotku)

Na můj povel! Habt acht! Links Um! Mašírn marš! Švenken links! Pohov, volno, zpívat! (Odpochodují mimo scénu, hraje foukací harmonika. Mužstvo pěje. Po chvíli se vrátí na scénu už hodně orvaní, výstrojní kázeň je v tahu, různě se plouží, zbraně nepřepisově zavěšené, umazaní a obvázáni.) Halt! Rozchod! Odpočívat! (někdo zalehne, jiní jedí nebo pijí a rozdělávají oheň. Jiní se jdou umýt. Švejk si sedne na hranu podesty a začne nacpávat fajfku. Lukáš dojde k myjícím se vojákům a podává jim mýdlo) Tu máš mejdlo, ale vrátit!

1. VOJÁK

Člověče, viděls? Von mi půjčil mejdlo.

2. VOJÁK

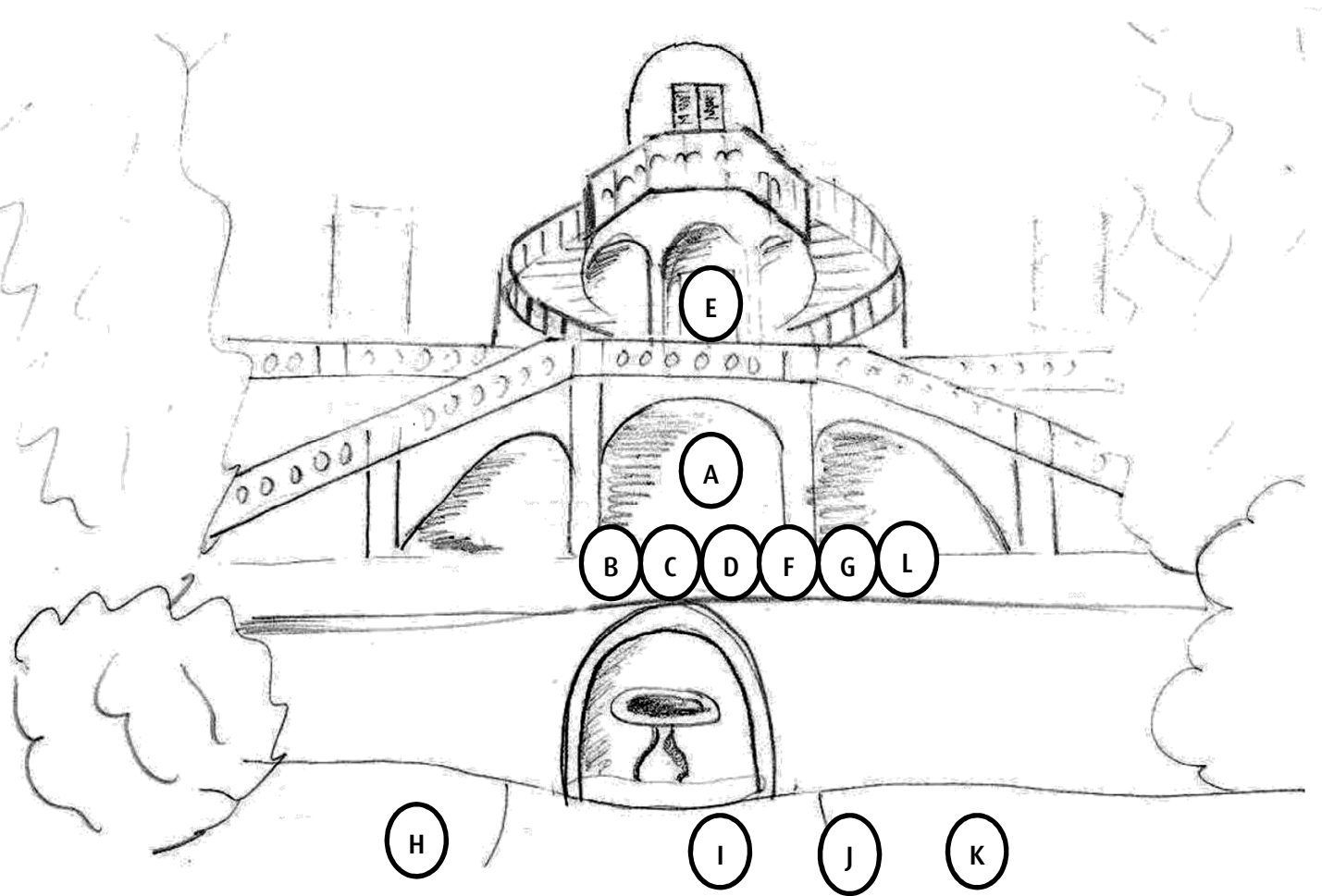
To víš, jsme na frontě. To jsou oficiři hned hodnější (do toho začnou dopadat granáty)

LUKÁŠ

Nídr! (až na Švejka všichni zalehnou)

ŠVEJK

Lidi! Co blázníte? Nestřílejte, vždyť tu jsou lidi!

A	U Švejka
B	U Kalicha
C	U soudu
D	Lazaret
E	Kostel
F	U Katze
G	U Lukáše
H	Ulice
I	Ve vlaku
J	Nádraží
K	Četnická stanice
L	Kasárna